



VALTIOTIETEELLINEN YHDISTYS
STATSVETENSKAPLIGA FÖRENINGEN
FINNISH POLITICAL SCIENCE ASSOCIATION

Työryhmät Poliitiikan tutkimuksen päivillä 2016

10.-11.3.2016, Helsingin yliopisto, Svenska social- och kommunalhögskolan

1. Conceptualisations of European polity	2
2. Digitalization of research objects and research methodologies in political science: What should, could and should not be done?.....	3
3. Political and Social Trust: Causes, consequences and trends	4
4. Poliitiikan teorian ajankohtaisuudesta	5
5. Tunnustuksen politiikat.....	6
6. Hallinnallisuuden politiikat.....	7
7. Politics of Populism.....	8
8. Rethinking religious and secular violence	9
9. Poliittinen valmistelu ja päätöksenteko murroksessa?.....	10
10. Changing Patterns of Political Participation: Sustaining Democracy in Finland?.....	11
11. Den offentliga politikens organiseringsformer – demokratiskt hållbara lösningar?.....	12
12. Puolueet ja painostusryhmät muotoilemassa kotoutumis-, kansalaisuus- ja maahanmuuttopolitiikkaa..	13
13. Migration and Security	14
14. Pakolaiskriisi, paikallinen turvallisuus ja kansalaislähtöisen politiikan mahdollisuudet.....	15
15. Political citizenship and participation among immigrants in Europe	16
16. Kansalainen, maahanmuuttaja, pakolainen.....	17
17. Globaali hallinta.....	18
18. Narratives in politics.....	19

1. Conceptualisations of European polity

European Union can be seen as a “polity-in-the-making” in which democracy and citizenship are accommodated in a transnational framework. Its fundamental principles have always been contested and in transition, but current developments in Europe have further put them into question. One of the disputes pertains to the confrontation of the intergovernmental and supranational dimensions which has defined the dynamics of the European integration since its inception. In addition, the common defense and immigration policies, pan-EU border control and data surveillance are current concrete examples of these disputes and the political tensions related to the changing power divisions between citizens, states and the EU.

In this panel we are interested in the conceptualisations of Europe or European Union as a polity. We aim at exploring different narratives and conceptions related to the construction of European polity. The panel welcomes papers focusing on the contestations related to this construction in past and recent discussions. Panel also discusses: What are the key concepts used in the construction of European polity? As what kind of entity it has been understood and advocated? What kinds of meanings have been given to it?

Chairs:

Katja Mäkinen, University of Jyväskylä, katja.a.p.makinen@jyu.fi

Taru Haapala, University of Jyväskylä, taru.k.s.haapala@jyu.fi

2. Digitalization of research objects and research methodologies in political science: What should, could and should not be done?

In late 1990s and early 2000s, the notion of information society was used in examining and framing the impact that information technology had on society. Today, the notion of digitalization is used in reflecting upon the same topic, but technologies have greatly evolved and matured. Commonly referenced examples of digitalization include changes in employee-employer relations (e.g. Uber, Wolt), automation and platformization (e.g. Airbnb, Facebook). Digitalization has also influenced the overall society, e.g., the role of education institutions and easily accessible education through massive open online courses (MOOCs). In this workshop, we ask what are the impacts of digitalization upon political science. In particular, our interests relate to two dimensions:

Methodologically, digitalization influences data collection and analysis. The field of computational social science takes advantage of novel data sources or new methods that can be used for data analysis. Novel data sources refer to (often online) digital trace data provided by users, such as Twitter or mobile phones as trackers. From an analytical perspective, the question is how we can use algorithmic tools, such as machine learning or simulation, to examine social phenomena. There is an emerging trend to apply these tools in political science research. Moreover, there are signs that empirical political science research that has calmly flown in the academic mainstream, such as the examination of texts of political party programs, increasingly takes into account the possibilities that computational methods offer.

New political phenomena also open up for empirical researchers to examine. First, digitalization creates new avenues to speak and act, importantly various social media platforms. These avenues have interested political scientists for some time, such as political campaigns and protests. Another direction for empirical research would be to apply science and technology studies framework. In that area, tools and environments are seen as constructed and the question is why certain choices have been made in the construction process.

In this workshop, we invite papers that address the question “What should, could, and should not political scientists study given digitalization and by means that include digital methodologies?”.

- The “shoulds” can arise, for instance, from pressing concerns to tap new digital methods to examine social media discourse concerning immigration, refugees, terrorist acts and frozen or ongoing political and military conflicts, and to draw inferences concerning networks of actors under examination.
- The “coulds” derive, for instance, from the enabling capacity of the digital methodologies to examine data in substantially larger proportions than entrenched methods, and to engage in new kinds of quantitative and quantitative-assisted qualitative examination.
- Finally, the “should nots” are situated where political scientist have to seriously consider to which types of political power they render services on the one hand and on the other to which political emancipatory efforts they dedicate themselves.

Each paper should examine a case that illustrates the actual (realized and proven) or potential (possibly and promising) influence of digitalization upon theoretical, methodological or empirical aspects of political science research. Those whose papers are accepted for presentation should deliver a full manuscript not later than two weeks before the conference, meaning a deadline of 25 February 2016. We prefer English contributions for the inclusion of other than Finnish-speakers, but we also accept proposals for papers in Finnish or Swedish.

Panel organizers:

Pertti Ahonen, pertti.ahonen@helsinki.fi

Matti Nelimarkka, matti.nelimarkka@hiit.fi

Mari Marttila, mari.marttila@hiit.fi

3. Political and Social Trust: Causes, consequences and trends

Studies on different aspects of trust have become increasingly relevant in many social science research disciplines. In this working group we attempt to gather together people working on trust and distrust in political science broadly taken, including international relations.

In political science, the causes and consequences of different forms of political trust has been in focus. Political trust is broadly defined as a basic evaluative orientation of how governmental institutions, political parties and actors operate against the backdrop of the citizens' normative expectations. High trust makes institutions work effectively, facilitates social and economic exchange, moderates transaction costs in markets and reduces the need for control and supervision. In the long run, the lack of political trust may affect both the legitimacy and stability of democratic regimes, increase the willingness of citizens to engage in illegal behavior.

In the last two decades, research has also found social trust to be a cure for many ills of society. The statement is that high levels of generalized social trust (the feeling that 'most people can be trusted') promote civic virtues, social cohesion and a cooperative social climate, whereas lack of the same will create democratic problems, such as political dissatisfaction and declining political participation. With the new challenges that come with the arising number of refugees and asylum seekers in many European countries, questions of social cohesion and integration have become central.

Trust is also crucial for international relations. The main question has been how trust can be created and maintained, how it is broken and whether it can be restored between states but trust is an issue for all kind of collective action in world politics. One key issue has been, to what extent trust can be developed on the interpersonal level between the leaders and how much this level of interaction matters compared to the structural constraints and collective identities.

The panel welcomes theoretical studies on the concepts of political and social trust, as well as interpersonal trust in politics. Also welcome are empirical papers that take on diverse methodological techniques and analytical tools. Approaches that concentrate on the various expressions and trends of political and/or social trust, either at the micro- or macro levels, are also encouraged. Papers should preferably be written in English, but manuscripts in Finnish and Swedish will also be considered. The working language of the panel will be decided upon when the group of participants is known.

Languages: English (Finnish, Swedish)

Chairs:

Maria Bäck, PhD., Post-doctoral fellow

Dpt. of Political Science/Samforsk

Åbo Akademi University

e-mail: maria.t.back@abo.fi

Tuomas Forsberg, professor

School of Management/Politics

University of Tampere

e-mail: tuomas.forsberg@uta.fi

Aino Tiihonen, Researcher, doctoral candidate

School of Management/Politics

University of Tampere

e-mail: aino.tiihonen@uta.fi

4. Poliitiikan teorian ajankohtaisuudesta

Politiikan teorian n. 2500 vuoden historia ja klassikot ovat pitkälti olleet sidoksissa eri aikakausien ajankohtaisiin poliittisiin kiistoihin. Vasta 1900-luvulla genren akatemisoituessa ja erityisesti sen pyrkiessä tieteellistymään on tietty yhteys ajankohtaiseen politiikkaan joidenkin väitteiden mukaan kadonnut. On väitetty politiikan teorian olleen oudon hiljaa ajankohtaisten tapahtumien kuten Itä-Euroopan 1990-luvun alun murrosten suhteen, samalla kun sen anglo-amerikkalaiset ”huippujournalit” askartelevat joko antikvaaristen ongelmien tai eräänlaisten itsereferentiaalisten ismien välisen taistelun parissa, muuttuen lähinnä kommentaattorien kommentaattorien kommentoinniksi.

Onko politiikan teoria reaktiivista, eli reagoiko se merkittäviin yhteiskunnallisiin prosesseihin vasta niiden tapahtuttua? Onko ennusteilla tai utopioilla sijaa nykyisessä politiikan teoriassa? Miltä osin nykyiset kehityskulut ovat teoriavetoisia ja jos ovat niin onko niitä ohjaava teoria politiikan teoriaa vai jotakin muuta (näinä aikoina esim. talusteoriaa tai teoreettisesti köykäistä johtamis- ja innovaatioretoriikkaa)? Ovatko teoretikot auttamatta ”norsunluutorneissa” vai saattaisiko olla niin että teoriaa ei voi paeta? Millaisia haasteita tai lupauksia politiikan teorian viimeaikaiset laajentumat kuten ns. vertaileva politiikan teoria (comparative political theory) tuovat perinteisen politiikan teorian agendalle?

Työryhmässä halutaan siis nostaa esiin keskustelua politiikan teorian roolista, erityisesti aikana jolloin kaikenlaisilta tieteenaloilta vaaditaan vaikuttavuutta. Ryhmään sopivat esitykset kaikilta politiikan teorian ja myös kansainvälisen politiikan teorian osa-alueilta, mutta erityisesti toivotaan niihin sisältyvän myös jonkinlaista politiikan teorian itsereflektiota.

Työryhmän vetäjät:

Paul-Erik Korvela

Dosentti, yliopistotutkija

Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos

Jyväskylän yliopisto

paul-erik.korvela@jyu.fi

Sakari Hänninen

Tutkimusprofessori

Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos

sakari.hanninen@thl.fi

5. Tunnustuksen politiikat

Länsimaisia demokratioita luonnehtii yksilöllistyminen ja ihmisten eriytyminen omiin ryhmiinsä esimerkiksi sosiaalisessa mediassa. Usein kuulee sanottavan, että elämme erojen aikakautta. Vetoaminen konsensukseen, yhteiseen hyvään tai yhteiskunnan kokonaisuuteen eivät puhuttele samassa määrin kuin ennen. Yhä enenevässä määrin ihmiset valitsevat omat auktoriteettinsa, uskontonsa ja jopa identiteettinsä vapailta markkinoilta, ja vaihtavat niitä vapaasti.

Tunnustuksen politiikka on noussut ”jakamisen politiikan” rinnalle, ehkä jopa tärkeämmäksi. Konkreettiset tunnustuksen politiikan kysymykset liittyvät muun muassa vähemmistöihin, identiteettipolitiikkoihin, uskonnollisiin liikkeisiin ja myös maailmanpolitiikkaan.

Toisaalta kysymykset kansainvälisestä vastuusta esimerkiksi ihmisoikeusasioissa ovat entistä polttavampia. Yksilöiden vapauksien toteutuminen näyttää edellyttävän määrättyjä sosiaalisia ja institutionaalisia rakenteita, kuten vaikkapa yksityiselämän ja perhe-elämän suoja, tasa-arvolainsäädäntöä ja myös sellaisia epämääräiseltä kuulostavia asioita kuten syrjimättömyyden ilmapiiriä, keskinäistä kunnioitusta ja arvostusta. Missä menevät suvaitsevaisuuden ja ”erojen kunnioittamisen” rajat, esimerkiksi uskonnollisten ja ideologisten ääriliikkeiden suhteen?

Yhtenäis- ja konsensuskulttuurin heikentyminen on nostanut yksilöiden ja ryhmien sosiaalisen konstituution uudenlaiseksi kysymykseksi. Tunnustusteoriat tarkastelevat yksilöiden ja ryhmien sosiaalista rakentumista ja niiden välisiä suhteita. Nämä teoriat lähtevät siitä, että persoonuus, yksilöiden identiteetit, sosiaaliset instituutiot kuten lainsäädäntö, yhteisölliset käsitteet, periaatteet, arvot, sekä myös tieto, ovat sosiaalisesti rakentuneita. Tunnustusteorioissa korostetaan, että oikeudenmukaisuus, tasa-arvo ja vähemmistöjen reilu kohtelu eivät palaudu vain aineellisten resurssien jakoon ja juridiseen oikeudenmukaisuuteen, vaan että mukana on aina myös symbolinen aspekti. Tunnustusteorioita sovelletaan, niihin viitataan ja niistä myös kiistellään politiikan tutkimuksessa ja filosofiassa, mutta myös muissa yhteiskuntatieteissä, sosiaalipsykologiassa, psykoanalyysissa, sukupuolentutkimuksessa ja teologiassa. Varhaisia klassikoita ovat Fichte ja Hegel sekä amerikkalainen G.H. Mead. Myös joitakin vähemmän tunnettuja ajattelijoita kuten brittiläistä idealistia T.H. Greeniä voidaan pitää tunnustusteorian klassikkoina. Filosofiassa ja yhteiskuntatieteissä tunnustusteoriat yhdistetään tyypillisesti yhtäältä kriittiseen teoriaan ja toisaalta postmoderneihin politiikan teorioihin, mutta niillä on myös kosketuskohtia sekä analyttisen perinteen piirissä harjoitettuun sosiaalisen ontologian tutkimukseen että mannermaiseen fenomenologiseen traditioon. Tällä hetkellä kansainvälisesti merkittäviä tunnustuksen teoreetikoita ovat mm. Axel Honneth, Charles Taylor, Nancy Fraser, ja Judith Butler.

Tämä työryhmä toivottaa tervetulleeksi erilaisia tunnustusteorioihin ja tunnustuksen politiikkoihin liittyviä esityksiä. Toivottavaa on, että työryhmä kiinnostaisi myös esimerkiksi sukupuolentutkimuksen, filosofian ja teologian alueella työskenteleviä tutkijoita. Tavoitteena on saada erityyppiset lähestymistavat keskustelemaan keskenään.

Työryhmän puheenjohtaja:

Sari Roman-Lagerspetz, VTT; tutkija Suomen Akatemian hankkeessa ”Tunnustuksen patologiat” (Käytännöllinen filosofia). Sähköposti: sari.roman-lagerspetz@helsinki.fi

6. Hallinnallisuuden politiikat

Michel Foucault'n hallinnallisuuden (gouvernementalité) käsite on innoittanut suuresti yhteiskunnallisen vallankäytön tutkijoita viime vuosikymmeninä. Collège de France'ssa 1970-luvun lopussa pitämässään luennoissa Foucault kehitti hallinnallisuuden ideaa, joka merkitsi hänelle tietynlaista hallinnan taitoa. Yhtäältä hallinnallisuus merkitsi sellaisten instituutioiden, toimintatapojen, tiedonmuotojen ja laskelmointien kokonaisuutta, jotka ovat tehneet modernin hallinnan mahdolliseksi. Toisaalta hallinnallisuus määrittyi uudella ajalla alkaneiksi kehityskuluiksi, jotka liittyivät modernin valtion muodostumiseen ja ennen kaikkea pyrkimyksiin väestön turvallisuuden ja vaurauden lisäämiseen. Hallinnallisuus – ymmärrettynä väestön hallinnaksi – on myös syrjäyttänyt muut vallankäytön muodot keskeisimpänä valtioiden legitimoinnin perustana. Ehkä selkeimmin hallinnallisuus ilmenee talouden ideassa, joka on tuottanut mahdollisuuden ymmärtää, säädellä ja optimoida vaurauden ja hyvinvoinnin kasvuun liittyviä, luonnollisiksi ymmärrettyjä ilmiöitä. Hallinnallisuuden käsitteen kautta on mahdollista tarkastella kriittisesti moderneja vallankäytön muotoja, jotka eivät perustu pakkoon tai väkivaltaan vaan pyrkimyksiin ohjata ihmisten käyttäytymistä erilaisten tiedon ja vallan konstellaatioiden avulla.

Hallinnallisuuden käsitettä on sovellettu systemaattisesti niin sanotussa hallinnan analytiikan kirjallisuudessa, joka keskittyy erityisesti viimeaikaisten hallinnan strategioiden ja käytäntöjen tutkimukseen. Eräs keskeisimmistä hallinnan analytikoista, Mitchell Dean (1999) on esittänyt, että hallinnan analytiikassa tutkimuksen kohteena ovat sellaiset historialliset tekniikat, käytännöt, tiedon muodot ja asiantuntemuksen alat, jotka pyrkivät ohjaamaan kohteidensa identiteettiä ja subjektiviteettiä. Tällainen ajankohtainen hallinnallisten strategioiden kokonaisuus on esimerkiksi Peter Millerin ja Nikolas Rosen (2008) esittämä niin sanottu edistynyt liberalismi (advanced liberalism). Edistyneelle liberalismille on ominaista mm. hallinnallisten tekniikoiden autonomisoituminen ja pluralisoituminen sekä hallinnan kohteiden uudenlainen tarkentuminen, millä yksilöiden näennäisesti vapaita valintoja on mahdollista ”vastuullistaa” entistä tehokkaammin ja yksityiskohtaisemmin. Periaatteessa lähes mitä tahansa nykyisiä julkisia ohjelmia ja politiikan aloja – yrittäjäyyskasvatuksesta maaseudun kehittämiseen – onkin hedelmällistä tarkastella erityisinä edistyneen liberalistisen hallinnan sovelluksina. Näin on mahdollista ymmärtää yksilöivien vallankäytön mekanismien toimintalogiikkaa ja päästä käsiksi niiden kriittiseen ja poliittiseen analyysiin.

Työryhmän tarkoituksena on koota yhteen kotimaisia hallinnallisuuden tutkijoita ja edistää hedelmällistä vuoropuhelua aihetta erilaisten tutkimuskohteiden, metodologioiden ja lähestymistapojen kautta tarkastelevien kesken. Työryhmään kutsutaan esityksiä, jotka tarkastelevat esimerkiksi uusliberalismia, osallistavia ja yhteisöllisyyteen vetoava hallintakäytäntöjä ja -strategioita, hyvinvointiin keskittyviä asiantuntemuksen aloja tai vaikkapa uudenlaisia talouden ohjaamisen muotoja hallinnallisuuden näkökulmasta. Sekä empiiriset että teoreettiset esitykset ovat yhtäläillä tervetulleita. Työryhmän työkieli on suomi, mutta myös englanninkieliset paperit ja esitykset hyväksytään.

Puheenjohtajat:

Esko Harni, Jyväskylän yliopisto, Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos. esko.p.harni@student.jyu.fi

Marko Nousiainen, Jyväskylän yliopisto, Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos. marko.k.nousiainen@jyu.fi

7. Politics of Populism

Populism has become a key term in contemporary politics, and a frequent object of study for researchers in Europe and beyond. This workshop is planned as an open platform for debating a multiple dimensions of populism, and try to answer quite a range of questions.

It is time to reflect upon this phenomenon: what is it about, how it emerged, how is it framed and how could or should it be understood? What would be the consequences of reflecting upon it as an ideology, rhetoric or movement – or a distinct party family or some wider phenomenon? How has the emergence of populism been problematized and contested? What are the effects of populism in politics?

We could reflect on the state of the discipline: Given that it has been such a popular topic, have the multiple studies of populism captured something crucial about populism that we could be learning from? Is populism studies a field of its own? Which dimensions would the field include? Would we consider it an interdisciplinary field?

We could also reflect on the potential relationship between populist and democracy: Is populism crucial to politics and democracy or something inherently anti-democratic? Is populism always something negative or can there be found something constructive or useful, for example through its politicizing character? Or is it fundamentalismi anti-political, and anti-system? How exactly does populism challenge democracy?

Furthermore, we could discuss the aspects and dynamics of populism. Is populism empty rhetoric or are there some demands behind populist rhetoric and movements, and have they been dealt with? Should one approach populism as an aspect of all political parties? Would then populism be different in different cases and on which logics populism operates? Can a “normal” populist party become a “populist” one? Would the populism of larger mainstream and smaller contesting parties be different? What happens to populists in power?

This workshop focuses on politics of populism, populist rhetoric, political and cultural populism. The papers could address cases of populism, or be more theoretical. We welcome reflections on contemporary politics in Finland, histories of populism, right and left-wing populism in Europe and beyond. We could explore similarities and differences in the populist dynamics, rhetoric and movements between contexts or cases.

Workshop organisers:

Emilia Palonen, PhD, University of Helsinki, emilia.palonen@helsinki.fi

Tuula Vaarakallio, PhD, University of Jyväskylä, sähköpostiosoite mailto:tuula.vaarakallio@jyu.fi

8. Rethinking religious and secular violence

We are being told that religious violence is a threat of our time. France, barely standing after Paris blows, retaliates by bombing Islamic State bases in Syria (with Germany's support). This summer David Cameron warned Britain of Islamist extremists who seek to destroy nation-states and make a "barbaric realm" of Britain. Barack Obama visited the UN in October and launched a "global war on ideologies" with "planetary efforts".

Finland looks like joining this war effort as Ministry of the Interior introduced its action plan against violent extremism three years ago. Purpose of this policy is to prevent the political promotion of "anti-democratic ideas and doctrines" that aim at "radical social change" and, in some cases, become acts of terrorism.

While media keeps telling us about the threat of religious violence almost exclusively, there is very little talk about what comes the other way around: secular violence? What is secular violence? This is a very good question seldom asked. If religious violence is something that especially seems to bother the secular realm, it stands to reason that anti-religious violence does the opposite. Most typical case of secular violence is likely one where the secular state harasses religious people in some way.

It is safe to say that secular violence has been a persistent problem in the modern era. Even so: literature discussing it and this is nearly non-existent. William T. Cavanaugh argues that in Western societies the attempt to create a transhistorical and transcultural concept of religion which is essentially prone to violence is a myth that helped to conceive the national state. Familiar story about Wars of Religion and their successful Westphalian settlement set the stage for temporal power to begin manage politically communities with potentially radical beliefs, and this goes on today. In present concerns the myth represents secular West as rational and peacemaking, while Muslim world appears as a horde of religious fanatics coming this way.

We are concerned about the current conversation concerning extremism in Finland, Europe and the world. The issue at hand is that this conversation provokes conflict between religious people and the state. These conflicts will hurt religious people first, but they will inevitably come back to hurt the state.

Rethinking religious and secular violence welcomes papers that discuss, in some way, the growing body of literature exploring, empirically and/or theoretically, how "religious" and "secular" categories are used in political discourse for violent purposes.

Workshop organizer:

Mika Luoma-aho, mika.luoma-aho@ulpland.fi

9. Poliittinen valmistelu ja päätöksenteko murroksessa?

Sekä poliittinen valmistelu että päätöksenteko ovat muuttuneet Suomessa viimeisten parin-kolmenkymmenen vuoden aikana huomattavasti. Kun tiukasti säädelty komitealaitos oli valmistelussa keskeinen instituutio 1990-luvun alkuun saakka, nyt valmistelusta päättäminen on vahvemmin ministeriöiden oma asia ja valmisteluvalta siirtynyt virkamiehille, (osin laajapohjaisille) työryhmille ja mm. selvityshenkilöille. Myös poliittisen johdon ja esimerkiksi erityisavustajien rooli poliittisissa prosesseissa on muuttunut tämän institutionaalisen muutoksen myötä. Miten muutokset heijastavat hallituksen vallan kasvamista? Kuinka avointa ja läpinäkyvää valmistelu on nykyään? Miten sidosryhmät valikoidaan mukaan valmisteluun ja mikä niiden vaikutusvalta on lopputulokseen, so. lakiehdotukseen tai päätökseen? Entä miten nämä muutokset näkyvät eduskunnan työskentelyssä, esimerkiksi valiokunnissa ja niiden kuulemisissa?

Työryhmä toivoo abstrakteja tutkijoilta, jotka tutkivat suomalaista poliittista valmistelua, päätöksentekoa, instituutioita tai poliittisia prosesseja empiirisesti tai teoriavetoisemmin. Myös muita maita tai vertailevaa näkökulmaa soveltavat paperit ovat tervetulleita.

Työryhmän järjestäjät:

Anne Maria Holli, Helsingin yliopisto (anne.holli@helsinki.fi)

Hanna.Kaisa Hopponia, Helsingin yliopisto (hanna-kaisa.hopponia@helsinki.fi)

10. Changing Patterns of Political Participation: Sustaining Democracy in Finland?

Patterns of political participation are changing in Western democracies, where a decline in traditional forms of participation accompanies an increase in new forms of non-institutionalized and bottom-up political activities. At the same time, several democracies have introduced so-called democratic innovations at both the local and state levels. By enabling greater citizen involvement between elections through officially sanctioned channels, the hope is to rekindle citizens' belief in the political system and thereby increase democratic legitimacy.

While this pattern can be observed in most representative democracies, the implications are still far from certain. Some argue that the changes are signs of responsibility-taking on behalf of citizens and the arrival of a new democratic ideal. Contrary to this, others contend that the changes show that citizens do not comprehend how democratic politics function and that the new forms of participation do not adequately empower citizens in political decision-making. It is also unclear who take part in the different forms of participation. In particular, it is unclear whether the new forms of participation mobilize new segments of the population in the democratic process or mainly offer new channels for those who are already politically active.

In this workshop, we invite contributions that examine these developments empirically or theoretically in a Finnish context. The working language of the workshop will be English, but the papers may be in Swedish and Finnish as well.

Organizers:

Henrik Serup Christensen, SAMFORSK, Åbo Akademi University (henrik.christensen@abo.fi)

Elias Laitinen, Department of Political Science and Contemporary History, University of Turku (easlai@utu.fi)

11. Den offentliga politikens organiseringsformer – demokratiskt hållbara lösningar?

Förvaltningen i Norden står inför nya utmaningar i takt med allt mer komplexa samhälleliga problem som t.ex. klimatförändringen, fördjupade sociala och ekonomiska klyftor och migration, ackompanjerade av flera år av stram ekonomisk tillväxt. De globala problemen med förankring i det lokala utan hänsyn till administrativa, kulturella eller sektoriella gränser har gett upphov till nya organiseringsformer av politiken i bl.a. program och projekt. Genom flexibla åtgärder som sammanför aktörer från det offentliga på övernationell, nationell och subnationell nivå och privata och tredje sektorn har man sökt innovativa lösningar på de svåra problemen. I offentlig service har man eftersträvat effektivisering genom alternativa produktionsformer till det offentliga på både kommunal och statlig nivå. Även stela strukturer som kommungränser, ansvarsområden för social- och hälsovård och central- och regionalförvaltningen har öppnats upp för reform i sökandet av synergier och möjlighet att värna för välfärdssamhället. Förändringarna väcker frågor angående aktörer, processer och strukturer med hänsyn till effektivitet, demokrati och legitimitet.

I vilken mån är t.ex. flexibilitet och innovativa försök i implementeringen av politiken eller organiserandet av service förenliga med möjlighet till ansvarsutkrävning, transparens och jämlikhet? Vad förutsätts för att förvaltningen ska greppa och förmedla kunskap som uppstår i implementeringen av politiken och organiserandet av service till politiska beslutsfattare? Hur förhåller sig innovationsverksamhet till trygghet av grundläggande rättigheter som service eller verksamhet på minoritetsspråk? I vilken mån förmår förvaltningen utnyttja och befrämja direkt deltagande i beredning och utförandet av politiken på lokal nivå som blivit möjligt genom webbsajter och sociala media? Hur kan hanterandet av globala utmaningar, som t.ex. i snabb takt ökande invandring, organiseras på ett långvarigt hållbart sätt? Vilka medel har myndigheter att garantera rättvisa och trygghet i produktionen av nya tjänster som baserar sig på hög anpassningsförmåga till efterfrågan genom social media?

Arbetsgruppen välkomnar artiklar som berör frågor i anknytning till demokratins hållbarhet som organisering av offentlig politik i Norden. Både fallstudier i ett nordiskt förvaltningssystem och jämförande studier mellan nordiska förvaltningssystem välkomnas. Vi ser gärna studier som söker besvara frågor med anknytning till politiska teori eller governance-teori, studier med empirisk utgångspunkt och metodutvecklande studier. Vi önskar även magisterstuderande med pro gradu –avhandling i dessa teman välkomna att föreslå ett utkast på sin forskningsplan eller sammandrag på avhandlingen till arbetsgruppen.

Arbetsgruppen jobbar på svenska, finska och engelska.

Organisatör:

Stefan Sjöblom, Helsingfors universitet, stefan.sjoblom@helsinki.fi

Isak Vento, Helsingfors universitet, isak.vento@helsinki.fi

12. Puolueet ja painostusryhmät muotoilemassa kotoutumis-, kansalaisuus- ja maahanmuuttopolitiikkaa

Vähemmistöjen ja siirtolaisuuden tutkimuksessa tehdään ero yhteiskunnan legaalisen ja symbolisen jäsenyyden välillä. Valtion antama siunaus valtioyhteisön jäsenyydestä ei ole sama asia kuin yhteiskunnallinen, yhteisön jäsenten antama, hyväksyntä jäsenyydelle. Pääsy symbolisen kansalaisuuden piiriin määrittyy jatkuvassa yhteiskunnallisessa keskustelussa, johon osallistuvat lukuisat eri toimijat. Tätä keskustelua käydään sekä virallisilla että epävirallisilla areenoilla.

Työryhmä tarkastelee yhteiskunnan jäseneksi kuulumisen ja erilaisuuden merkityksiä poliittisten toimijoiden näkökulmasta. Ryhmässä pohditaan erilaisia, ja usein toisistaan poikkeavia ratkaisuja, joita viralliset ja epäviralliset poliittiset ryhmittymät esittävät koskien erilaisuutta, vähemmistöjen oikeuksia ja monietnisyyttä nykypäivän yhteiskunnissa. Kyseisenlaisiksi poliittisiksi ryhmittymiksi lasketaan muun muassa ammattiliitot, ajatushautomot, verkon keskustelupalstat, puolueet ja kansalaisjärjestöt.

Keskeisiä kysymyksiä ryhmässä ovat:

- Kuinka ryhmittymät muotoilevat haluamansa siirtolaisuus- ja vähemmistöpolitiikkaa koskevat päämäärät?
- Kuinka yhteiskunnan jäseneksi kuulumisen ja erilaisuus käsitetään ja käsitteellistetään ryhmittymien virallisissa tai epävirallisissa kannanotoissa?
- Kannatetaanko esimerkiksi monikulttuuristen käytäntöjen tukemista, yhteiskunnallisen osallisuuden korostamista, vähemmistöjen assimilaatiota tai yhtenäiskulttuuriin pohjaavaa integraatiota kotouttamisen ja yhteiskunnan jäsenyyden saamisen lähtökohtina?

Järjestäjä:

Matti Välimäki, mtaval@utu.fi
Turun yliopisto, Eduskuntatutkimuksen keskus

Kommentaattori:

Pasi Saukkonen
CUPORE – Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissäätiö

13. Migration and Security

With no doubt, the 9/11 attacks were turning-points in revising migration policies in the Western world and redirecting the decision making of many national and supra-national courts. In this regard, the approach of the European Union and the ECtHR specifically is of high importance. For example, how the ECtHR, aftermath of the 9/11 and under the influence of series of terrorist attacks in major European capitals overruled its earlier judgments in safeguarding the principle of non-refoulement. Any observer could easily predict that the November 2015 Paris attacks, similar to the 9/11, is also a critical moment, which will have decisive impact on setting different policies on the issue of migration in the EU. For instance, we are witnessing how since 14 November 2015 France has been pressurizing the European Parliament to enforce new external border controlling mechanisms, otherwise France will take some actions in this regard autonomously.

Accordingly, challenges will arise based on our current expectations of migration. We now have migrants whom we mainly believe resulting from conflicts and wars. Some of them may also be economic migrants, seeking for better life. What's more, there will surely be more migrants escaping climate change during the coming years, so called climigration. Migration flows happen both in regular, authorized manner as well as in irregular, unauthorized or even clandestine manner. In other words, migration in all its forms is persistent and thus prone to the implications the states have taken or are likely to take in order to combat terrorism and defend its interests of national security.

These combating interests of an individual and of a state create contradictory issues concerning one's human rights and legal status, realistic means to be able to migrate and reside legally in a state, and for a state respectively issues concerning its discretion in migration and national security. Taking into consideration the present day conditions, the ECtHR, that is regarded the most powerful human rights organ to date, has to balance between making decisions which are affected by international politics and human rights considerations. Suggested areas/topics for papers and discussions:

- Is migration a security-related issue? (securitization of migration)
- What are the implications of terrorism on migration policies? What kinds of forms of migration are produced through the states' more restrictive immigration policies, will there be new forms of irregular/unwanted migration?
- Which one comes first? Security or human rights? Could there be any possible resilience between them? A state's interests (security, margin of appreciation in (im)migration issues) and an individual's competing interests (human rights) in contradiction.
- The era of "Global War against Terrorism"; how can democratic institutions handle that?
- How much the ECtHR is securitized? What is the role of the ECtHR? The ECtHR's standpoint on "Global War against Terrorism", extradition treaties, extraordinary renditions, legal and human rights status of migrants and aliens in security-related issues, human rights obligation and the width of the margin of appreciation of a member state etc.
- Paris' November 2015 Attacks, another 9/11; what's next? Are they turning-points in not considering migration from a democratic point of view?

Workshop organizers:

Elina Todorov

University of Tampere, School of Management, PhD Candidate, Public Law, elina.todorov@uta.fi

Mehrnoosh Farzamfar

Erik Castrén Institute of International Law and Human Rights (ECI), Faculty of Law, University of Helsinki, mehrnoosh.farzamfar@helsinki.fi

14. Pakolaiskriisi, paikallinen turvallisuus ja kansalaislähtöisen politiikan mahdollisuudet

Vuoden 2015 pakolaiskriisi ja Lähi-idästä pohjoiseen suuntautunut kansainvaellus ovat Euroopan lähihistorian yllättävimpiä, poliittis-hallinnollisesti vaikeimpia ja tutkimuksellisesti kiinnostavimpia tapahtumakulkuja, joiden vaikutukset ovat ulottuneet ennen näkemättömällä tavalla myös Suomeen.

Pakolaiskriisin mielenkiintoisimpia seurauksia on ollut ilmiön ympärille kasvanut ruohonjuuritason kansalais- ja asukasaktivismi. Yhtäältä kriisi on laukaissut suomalaisten halun auttaa turvapaikanhakijoiksi rekisteröityneitä pakolaisia ja osallistua eri tavoin heidän kotouttamiseensa. Toisaalta joidenkin ryhmien reaktiot turvapaikanhakijoihin ja vastaanottokeskuksiin ovat olleet jopa vaarallisen kielteisiä, ja äärimmillään toiminta on kärjistynyt suoraksi väkivallaksi tai sillä uhkaamiseksi. Turvallisuus on noussut keskeiseksi puheenaiheeksi ja politikoinnin kohteeksi niin valtakunnallisesti kuin turvapaikanhakijoita vastaanottaneilla paikkakunnillakin.

Tässä työryhmässä huomion kohteena ovat erityisesti pakolaiskriisiä turvallisuuden näkökulmasta lähestyvät diskurssit ja vastadiskurssit sekä näihin kytkeytyvät poliittiset toimijuudet ja aktivismit. Turvallisuutta on perinteisesti lähestytty järjestyksen (versus epäjärjestyksen) ja hallinnan (versus hallitsemattomuuden) kysymyksenä jonka hoitaminen 'kuuluu' väkivallan monopolia ylläpitävän valtiovallan tehtäviin. Pakolaiskriisin yhteydessä valtion rooli turvallisuuden tuottajana ja takaajana on kuitenkin kyseenalaistunut, kun kansalaisjärjestöt ja paikallinen asukasaktivismi ovat ottaneet itselleen näkyvän roolin pakolaistilanteeseen reagoimisessa ja siihen liittyvien ongelmien ratkaisemisessa.

Työryhmässä selvitetään ja pohditaan, a) miten pakolaisuutta määritellään, hallinnoidaan ja politisoidaan erilaisten turvallisuusdiskurssien leikkauspisteessä, sekä b) millaisia mahdollisuuksia ja toisaalta ongelmia liittyy paikallisen turvallisuuden kansalaislähtöiseen tuottamiseen. Työryhmään toivotaan esityksiä, joissa yhdistellään monitieteisesti esimerkiksi järjestyksen, hallinnan, paikan, vallan ja väkivallan, identiteetin, kansalaisuuden ja turvallisuuden käsitteistä ponnistavia teoreettisia tulokulmia erilaisiin empiirisiin tapaus-, media-, retoriikka- ja vuorovaikutusanalyysihin.

Työryhmän vetäjät:

Sirpa Virta Tampereen yliopisto, Johtamiskorkeakoulu, sirpa.virta@uta.fi

Tiina Rättilä Tampereen yliopisto, JKK, tiina.rattila@uta.fi

Jarmo Rinne Tampereen yliopisto, JKK, jarmo.rinne@uta.fi

15. Political citizenship and participation among immigrants in Europe

European societies are currently witnessing an increasing number of immigrants who are mostly asylum seekers from war torn countries outside the EU. In addition, in many countries a large share of young citizens are descendants from migrants who settled in Europe several decades ago. In spite of this growing diversity, the contemporary European context is highly problematic in terms of social and political inclusion of immigrants. The societal atmosphere is characterized by growing xenophobia and anti-immigrant sentiments, represented by populist and radical right parties and various actors in civil society. In public discussion on immigration, much attention is paid to the vulnerability of migrants due to marginalization, and to radicalization as a potential outcome.

This interdisciplinary workshop addresses political citizenship and participation among people with migration background, closely linked to a core issue on accommodation of diversity and inclusion. We are particularly interested in the interplay between formal political involvement via elections and political parties and non-institutionalized politics including associations, boycotts, protests and internet activism. The panel invites papers dealing with questions such as how and via which channels migrants in Europe construct their political subjectivity and citizenship? To what extent formal political institutions (political parties, elections) have managed to include migrants? How is civic participation among migrants associated with political involvement and activities? Which type of issues mobilize political action among migrants? Finally, what kind of transnational aspects can be found in nation state based political participation? Theoretically-oriented papers and single-country empirical analyses are equally welcome, as well as cross-country comparisons.

Workshop organizers:

Päivi Pirkkalainen
Post-doctoral researcher
Department of Social Sciences and Philosophy
University of Jyväskylä
paivi.pirkkalainen@jyu.fi

Hanna Wass
Academy research fellow
Department of Political and Economic Studies
University of Helsinki
hanna.wass@helsinki.fi

Marjukka Weide
Doctoral candidate
Department of Social Sciences and Philosophy
University of Jyväskylä
marjukka.weide@jyu.fi

16. Kansalainen, maahanmuuttaja, pakolainen

Kansalaisuus kuuluu pääsääntöisesti valtiotason politiikkaan, mutta sillä on usein myös kansainvälispoliittisia ulottuuksia. Erityisesti jo kansalaisuuden ja kaksoiskansalaisuuden käsite, rajojen takaiset vähemmistöt ja transnationalismi ovat kaikki teemoja, jotka liittyvät sekä etnisyyteen että maahanmuuttoon ja pakolaisuuteen. Hannah Arendtin kuuluisan määritelmän mukaan juuri kansalaisuus oikeuttaa oikeuksiin, joita pakolaisilla ei ole. Työryhmäämme ovat tervetulleet mukaan niin teoreettiset ja empiiriset lähestymistavat kuin myös viimeaikaiseen pakolaiskriisiin ja sen syihin liittyvät paperit EU:ssa ja sen ulkopuolella.

Citizen, immigrant, refugee

Citizenship is customarily politics on the state level, but it is associated also with international dimensions. Especially the concepts of citizenship and dual citizenship, minorities beyond state borders and transnationalism are themes, which are connected to ethnicity, migration and refugees. According to the famous definition by Hannah Arendt it is citizenship that gives people the right to have rights, a thing which refugees logically lack. Our group welcomes papers on a wide range of both theoretical and empirical approaches and also those dealing with the recent refugee crises and its causes, in the EU and elsewhere.

Workshop organizers:

Heino Nyysönen (YTT)

Yliopistonlehtori (kansainvälinen politiikka)

Tampereen yliopisto, johtamiskorkeakoulu

(heino.nyysonen@staff.uta.fi)

Jussi Metsälä (YTM)

Tohtorikoulutettava (kansainvälinen politiikka)

Tampereen yliopisto, johtamiskorkeakoulu

(metsala.jussi.a@student.uta.fi)

17. Globaali hallinta

Kansainvälinen yhteisö tarvitsee mekanismeja, joiden avulla se voi identifioida ongelmia, päättää minkälaisia arvoja se edistää ja realisoida päämääränsä. Hallinta ymmärretään usein tapana suunnitella tämänkaltaisia mekanismeja, joita perustetaan parantamaan yhteisön tulevaisuutta. Hallinnan voi myös ymmärtää säädäntöprosessina, jonka tarkoituksena on luoda päätöksentekorakenne tai parantaa sitä. Näistä lähtökohdista katsottuna globaali hallinta (global governance) vastaa kansainvälisen yhteisön tarpeeseen säännellä toimintaansa ja muodostaa siten kattavan tavan lähestyä maailmanpolitiikan tutkimusta monelta kantilta niin empiirisesti kuin myös teoreettisesti.

Tämä työryhmä pureutuu laaja-alaisesti globaalin hallinnan muodostumiseen, onnistumisiin sekä ongelmiin. Työryhmään toivotetaan tervetulleiksi teoreettisia, empiirisiä ja soveltavia papereita maailmanpolitiikan kaikilta aloilta.

Järjestäjät:

Juha Vuori, maailmanpolitiikan professori, juha.vuori@helsinki.fi

Salla Huikuri, tutkijatohtori, Helsingin yliopisto, salla.huikuri@helsinki.fi

18. Narratives in politics

Narratives have a central role in political science. As Bevir and Rhodes write, political science ‘relies largely on a narrative form of explanation. We account for actions, practices and institutions by telling a story about how they came to be as they are and perhaps also about how they are preserved. Narratives are thus to political science what theories are to the natural sciences’.

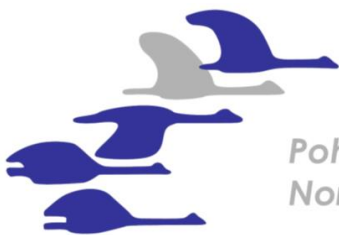
In political science narrative has been engaged with, studied and employed in various ways, ranging from autobiographical approaches to strategic and ontological perspectives. Some scholars focus on the structural aspect of narrative and examine what constitutes a narrative, while others are more interested in the relationship between narrative and social reality. Narrative can be treated both as a mode of explanation and a research method in political science.

The concept of narrative is particularly important when studying immigration and refugee policies because of the potency of narrative in framing policies and limiting policy options. Political actors often act as ‘narrative entrepreneurs’ who employ cultural and historical resources to strategically frame their policies in sensitive issues that can wield popular reactions. The task of political scientists is to tease out the narrative resources that such representations rely on and unpack their political aspects.

This panel welcomes submissions on all aspects of narrative in political science: what accounts as narrative, how political events are narrated in theory and practice, what kind of narratives are successful in politics and international relations, why narratives matter in politics, and what are the benefits of using narrative as a tool, concept or method in political science. Narratives are everywhere, but there are also limits to them – not everything is narrative. What are those limits?

Presentations in this panel can be in English or Finnish.

Workshop organizer: Johanna Vuorelma, University of Warwick, J.T.Vuorelma@warwick.ac.uk



Pohjoismaiden hallinnollinen liitto Suomen osasto ry
Nordiska administrativa förbundet Finska avdelningen rf